

De vruchten en het doel van de Communie

Na de heilige Communie vroeg ik me af hoe ik dichter dan ooit bij de gezegende Jezus kon geraken. **Hij zei me** :

“Om je inniger met Mij te verenigen
-zodanig dat jij in Mij verdwijnt en Ik in jou kom,
moet je al het Mijne nemen en alles loslaten wat van jou is.

Als je altijd denkt aan heilige dingen, alleen oog hebt voor goede dingen
en **de eer en glorie van God**,
dan laat je de menselijke gedachten los en neem je de Goddelijke.

Als je spreekt of goed doet en je doet dit **enkel uit liefde tot God**,
laat verdwijnen jouw mond en handen en je neemt mijn Mond en mijn Handen.

Als je langs heilige en juiste paden wandelt, dan zal je met mijn eigen Voeten stappen.
Als je hart alleen Mij lief heeft dan laat je je hart achter en neem je het Mijne.
En dan je zal Mij beminnen met mijn eigen Liefde.
En hetzelfde voor al de rest.

Zo zal je omgeven zijn door alles van Mij en Ik met al het jouwe.
Kan er hechtere eenheid zijn dan deze?

Als een ziel het punt bereikt dat *ze zichzelf niet meer herkent, maar enkel het goddelijke Wezen in haar*, dan is dit de vrucht van goede communies.
En dit is de goddelijke bedoeling : **Zichzelf meedelen aan de zielen.**

*Maar hoezeer is mijn Liefde teleurgesteld!
Hoe weinig vruchten verzamelen de zielen van dit Sacrament!
Het gaat zelfs zo ver dat de meerderheid onverschillig blijft voor dit goddelijk Voedsel,
en er zelfs van walgt!”*